

Madvig: Jeg maa tilstaae, at jeg ikke kan Andet end holde paa Paragrafens Bestemmelse i Modsetning til den ærede sidste Taler, idet jeg finder, at disse Undtagelser ere i det Hele vel begrundede. Hvad det første Punkt angaaer, kan jeg ikke nægte, at jeg blev noget overrasket ved at høre paaberaabt en Forklaring af den foreliggende Lovs § 1, som jeg ikke havde tænkt paa. Der blev, saavidt jeg forstod Udtrykkene, gjort den Bemærkning, at man ved en Gjen- givelse som den i Bestemmelsen omtalte forgreb sig paa Arkitektens Bygning, og Meningen deraf maa altsaa være, at man ikke engang maa af- bilde en nylig opført Bygning, fordi man der- ved krænker Arkitektens Ret. Er det en Følge af, at § 1, som den var foreslaaet af Mini- steren, er udgaaet, at man ikke har Lov til at afbilde en Bygning, der staaer i Kjøbenhavn og kan sees af Alverden? (Ploug: Ja). Ja, saa forstaaer jeg det, naar det blev sagt, at man derved kom ind paa at krænke Arkitektens Ret. . . (Ordføreren: Billedhuggerens Sta- tuer!); naa, Bygningerne har man altsaa Lov til at afbilde, men Statuerne ikke. Naar det med Hensyn til Statuer blev gjort gjældende, at naar man kunde afbilde dem, der stode paa offentlige Pladser, kunde man ogsaa afbilde dem, der vare i Gallerierne, i de offentlige Sam- linger, kan jeg ikke paa nogen Maade erkjende, at Gallerier eller andre Opbevaringssteder for offentlige Arbeider kunne kaldes offentlige Plad- ser. Jeg troer virkelig, at de Kunstarbeider, der jo fornemlig høre til en enkelt Kunstart, nemlig Billedhuggerarbejderne, der tjene til at dekorere de offentlige Pladser, og som jo ud- stilles for Alles Dine, ere paa en saadan Maade i deres egentlige, i deres originale Exemplar gjorde til offentlig Eiendom, at det ikke gaaer an at ville omgjarde dem med et saadant Pri- vilegium, der tilmed i mange Tilfælde vilde blive aldeles uoverholdeligt og efter min Me- ning have til Følge, at vi ikke fik Afbildninger af danske Statuer fra Danmark selv, men der- imod fra Udlandet; dette vilde, troer jeg, ganske sikkert følge af en saadan tængstelig Omgjar- delse; thi af det, der er tilgængeligt paa en

saadan Maade, kan jo enhver Fremmed, der saa det, gjøre sig en Tegning eller optage et fotografisk Billede, hvormed han da kan reise bort for senere at offentliggjøre det i Udlandet. Jeg har nylig seet en Fotografi af et dansk Monument, nemlig Lovemonumentet i Flens- borg; troer man nu ikke, at hvis dette Monu- ment havde været omgjarvet af et saadant Pri- vilegium, saa at man ikke her i Danmark havde turdet afbilde det, da ikke den Interesse, hvor- med man fra en anden Side synes at kaste sig paa dette Monument, vilde have ført til, at man vilde have søgt at staffe sig en Afbildning deraf for at fremstille det, det være sig nu smukt eller stygt, for Offentligheden, og saa- danne Afbildninger vilde da ogsaa være komne herind i Landet og maaskee have gjort stor Skade (Ordføreren: Det er strafbart!). Ja, det er strafbart her, men ikke i Udlandet. Man maa ogsaa tage Hensyn til, om den Beskyttelse, man opstiller, er en saadan, at Kunstneren kan forfølge og gjøre den gjældende. Dette med Hensyn til det første Punkt.

Hvad nu angaaer Beskyttelsen af kunstneriske Arbeider til Mønstre, troer jeg, at der er Grund til at skjelne imellem den første Beskyttelse af dem i et saadant Niemed ved et Haandværks- arbejde og den senere Beskyttelse, der kun er en plagierende Eftergjørelse af selve Haandværks- arbeidet i den samme Form; dette, troer jeg, er to forskjellige Ting. Hvis en Haandværker med særdeles Omkostning har ladet udføre en Række Afbildninger til dermed at udsmykke visse Brugsgjenstande, kan han jo, hvad der aldrig vil blive ham nægtet, faae Patent derpaa (Ploug: Ja for 5 Aar!); ganske rigtigt, men jeg troer ogsaa, at det er en temmelig tilstrækkelig Beskyttelse. Naar man derimod holder paa, at vi skalde sørge for, at Kunstgjenstande, der bruges til Mønstre, blive beskyttede, troer jeg, at vi derved let kunne komme ind paa at lade vore Haandværkere altfor meget gaae i Led- haand, at vi derved let kunne blive altfor om- hyggelige for deres Udbannelse; vi maae ogsaa overlade Noget til dem selv. Jeg troer, at naar en Haandværker eller Fabrikant bestjæf-